

Câu nói to tiếng lại chạm vào sự chịu đựng cuối cùng của cô . Từng động tác cử chỉ thậm chí lời nói của anh bây giờ đều như một ngòi lửa nhỏ và nó đang ngu ngốc châm một quả thuốc nổ to tướng .

Chát .

Một cái tát với việc sử dụng hết khả năng sức mạnh dồn vào bàn tay rồi đập thẳng lên mặt Khánh . Vân My nhìn anh bây giờ chỉ toàn là sự căm ghét đến tận cùng và ngỡ ngàng về bản thân mình . Không tin được rằng mình đã làm một việc mà từ trước tới nay mình chưa hề dám nghĩ tới nữa .

- Tại sao lại anh lại nhắc đến con tôi , ai cho anh cái quyền nhắc đến nó mà anh nhắc mãi như vậy ? Từ khi biết được sự tồn tại của nó anh đã bao giờ hỏi han hay thậm chí ngó ngẫm tới nó chưa . Tại sao con người anh có thể khốn nạn tới mức như vậy được chứ hả Khánh ? Anh của trước kia đâu rồi , mau trả lại 1 Trọng Khánh quân tử biết trọng tình trọng nghĩa , biết phân định đúng sai lại đây cho tôi . Mau trả lại đây , trả lại đây cho tôi anh có khe không hả đồ sở khanh , đồ đốn mạt .

Mỗi lời nói ra cô đều gián ngay cho anh một cái tát , một cú đập điên cuồng . Khánh mới đầu còn không phản ứng kịp để đáp trả . Nhưng sau đó cũng giơ tay muốn trả đũa lại nhưng lại bị chị Ngân ngăn ngay từ đầu .

- Mày là thằng tồi tệ nhất tao từng biết . Mày có ngon mày đập vào một cọng tóc của em tao coi . Coi tao có giết mày không nha thằng hèn hạ mặc váy .

Chị Ngân tính tình nóng nảy bộc trực cũng muốn đập cho Khánh một trận cho hả hê . Nhưng mà thấy Vân My đang sung sức trút giận nên chị bèn đứng ngoài phòng bị nếu Khánh muốn ra tay đánh lại . Được một lúc Vân My vừa đánh vừa chửi thì đã hụt hơi . Cũng đúng thôi , phụ nữ vừa trải qua những chuyện thập tử nhất sinh trong phòng sinh thì dám hỏi họ còn được bao nhiêu phần sức khỏe . Thấy cô đã thở hổn hển mặt mày cũng nhăn nhó vẻ khó chịu mệt mỏi lắm . Chị Ngân hốt hoảng vội quay sang đỡ lấy cô rồi nói .

- Trời ơi chị tức quá mà quên mất mày đang yếu như vậy mà . Thôi đi đánh nhiều đó là đủ rồi . Thứ như thằng khốn nạn này mày phải cho lên lò thiêu cho nó tan xác thì mới hả dạ nổi chứ mày đánh chi cho đau tay mà còn tốn tiền về mua thuốc tẩy rửa hết người lại nữa .

Vân My bây giờ vừa tức vừa mệt đến nỗi nói không nên lời rồi . Mặc cho chị Ngân muốn chửi sao thì chửi , còn cô chỉ việc đứng đó và thở thôi . Khánh nghe nhiều lời đại ngiên xúc phạm từ chị Ngân mà giận đến đỏ mặt . Môi miệng cũng ngấu nghiến vì cơn thịnh nộ dâng trào .

- Bà im cái miệng thối bà lại đi , không biết cái gì thì ngậm câm lại cho tôi . Ở đây không có chỗ cho bà nói , biến ngay khỏi nhà tôi đi .

- Tao thêm ở cái chỗ hôi thối này của mày chắc . Sau khi tao đưa Vân My ra khỏi cánh cửa này thì tao cấm mày đi kiếm rồi làm phiền nó . Nếu không tao thấy mày ở đâu tao đốt phong

long chỗ đó đấy mà nghe không thứ cô hồn các đấng . Chúng ta đi thôi My .

- Nè bà có ngon thì đứng lại đây coi . My , mà vẫn quyết ôm khư khư số tiền đó thì mà đừng mong được yên có nghe không ?

My cùng chị Ngân ra khỏi khu chung cư đó mà ấm ức không chịu được . Khánh đã từng là một người đàn ông chín chắn , năng lực tư duy tốt không ai bằng . Hơn nữa anh là một người chỉ nhất mực chung tình với cô mà thôi . Chỉ là không ngờ được đằng sau lưng cô thì tình nào anh cũng chung vào được .

Ngồi trên taxi mà cô khóc mãi không ngừng , chị Ngân càng khuyên càng dỗ thì cô càng khóc to hơn . Đến một lúc thích hợp , cô không còn kiên nhẫn nữa nên bèn nói .

- Chị có biết số tiền đó hai đứa em đã phạ dành dụm biết bao lâu không ? Đúng là lương của anh ấy có cao hơn tiền lương của một tiếp tân như em . Nhưng mà em đã cần kiệm hết mức có thể để có được số tiền để dành cho bằng với anh ấy . 4 năm , 4 năm em cùng với anh ấy trải qua biết bao nhiêu khó khăn . Có những lúc tiền để tiêu pha không đủ em còn ăn mì gói cả 1 tuần liền để không phải trích số tiền dành dụm kia ra . Tụi em đã lên kế hoạch rằng khi số tiền tiết kiệm kia đủ để mua một mảnh đất nhỏ , cất được một căn nhà cho riêng hai đứa thì sẽ làm lễ kết hôn rồi sinh con đẻ cái . Cả nhà sẽ cùng nhau sống ở đó , cùng vui cùng buồn cùng hỉ nộ ái ố . Lúc biết mình có thai ngoài ý muốn em đã rất sợ . Nhưng rồi anh ấy đưa em đi đăng ký kết hôn chị biết lúc đó em đã vui thế nào không ? Em cứ nghĩ hai đứa em đã có thêm vài mối ràng buộc nhau rồi . Bây giờ thì hết rồi chị ơi , giấc mộng một mái nhà nhỏ có anh có em có con chúng ta nay đã tan vỡ rồi chị ơi . Em phải làm gì đây ? , em thật rất mệt mỏi , nếu em đột nhiên mất đi trí nhớ thì tốt biết mấy chị nhỉ .

- Mà đang nói điên cái gì nữa vậy , đừng suy nghĩ nhiều nữa . Trên đời này không phải không có nó là mà sống không được . Mà còn trẻ , còn nhiều chuyện trên đời này mà còn chưa biết hết được . Thôi , từ nay mà có chị rồi , đừng nghĩ gì lung tung nữa . Đợi mà khỏe lại rồi hẵng đi làm . Đằng nó có quen biết với ai đấy nên nó xin cho chị với mà nghỉ việc 1 tháng rồi . Nhưng mà chị thì không muốn nghỉ nhiều như vậy . Nên mà cứ ở nhà đi , để chị đi làm cho khuây khỏa .

Vân My không trả lời mà gục đầu vào vai chị thút thít . Thật lòng là hiện tại cô không tài nào suy nghĩ được gì nữa . Cứ phó mặc số phận số phận cho ông trời muốn tới đâu thì tới đi vậy . Tối đó sau khi hẹn Khánh tối sẽ gặp mặt thì Linh liền chạy về nhà . Thấy cửa nhà không khóa là tim cô lại đập lên bình bịch từng hồi cảnh tỉnh . Vừa đẩy xe đến cửa là một giọng nói từ bên trong đã vọng ra ngoài .

- Tao còn tưởng mà không dám về nhà hay là đã dọn nhà đi chỗ khác rồi chứ .

Linh run rẩy mím môi tự trấn an mình rồi đẩy xe vào nhà . Vô tới phòng khách thì Thắng cũng vừa hay kéo cô lại ngấu nghiến đôi môi căng mọng . Linh cảm thấy tởm lợm lắm nên đẩy hăng ra rồi mếu máo .

- Anh làm ơn buông tha cho tôi đi được không . Xin anh đừng bao giờ ám vào cuộc đời tôi nữa. Anh báo thù tôi bao nhiêu đó vẫn chưa đủ sao hả ?

- Hơ, không có bao nhiêu là đủ hết . Mà hại đời tao lắm như vậy mà bắt tao phải làm ngọc nhảm mắt cho qua à ? Sao rồi , chuyện tiền nong mà tính làm sao rồi . Có tiền chưa đưa đây .

- Tôi .. tôi làm gì còn tiền nữa đây . Bao nhiêu tiền gom góp trong số tiết kiệm anh đã lấy đi

hết rồi còn gì . Tôi nay ngay cả tiền ăn còn không có thì lấy đâu có tiền đưa anh tận 200 triệu chứ .

- A thì ra màu đang đùa với tao đó à , được thôi , mày không có thì để tao đi tìm thằng Khánh tao hỏi mượn giúp cho mày .

Nghe đến tên Khánh thì Linh vội xua tay lắc đầu trong hoảng loạn .

- Đừng , đừng mà , xin anh đó , xin anh đừng ép tôi . Tôi thật sự không có tiền đâu mà .

- Vậy mấy cái thẻ ATM đó của mày để làm gì vậy . Để chung à ? Còn nếu không còn tiền thật thì tiếp tục đi tiếp khách đi . Mấy ngày nay tao đi cũng nhiều chỗ lắm đó . Bây giờ mày thích già trẻ lớn bé thế nào tao cũng đáp ứng cho mày được hết đó .

- Thằng , anh đã từng là chồng tôi . Sao anh có thể đối xử với tôi như vậy được chứ ?

- Mày chưa bao giờ nghe từ nghiệp à ? Là nghiệp của mày hết đó mày trách ai ? Nghe đâu bây giờ còn đi giặt chồng của con nít nữa . Coi bộ mày không có trò quỷ gì là không làm được ha .

- Anh im đi , đừng nói gì nữa hết . Tôi đã quá mệt mỏi rồi . Sao tôi phải khổ sở như vậy được cơ chứ .

- Thôi đi mày đừng có giả vờ kêu trời trách đất rồi phớt lờ vụ tiền của tao . Tao cho mày cơ hội lần cuối mày có chịu đưa không ? Đưa hoặc là tao gọi cho đại gia tới đây cho mày tiếp đãi .

Thắng vừa nói vừa lấy điện thoại ra thực hiện vài thao tác như đang gọi thật sự . Linh bây giờ đã bị đưa vào tròng lần nữa nên thấy vậy thì sợ hãi tột cùng . Cô lao đến giật lấy điện thoại Thắng nhưng không thành . Cuối cùng còn bị Thắng thẳng tay tát cho vài cái xoay mòng mòng .

- Con điểm này mày còn cứng đầu nữa thì đừng trách tao có nghe không ? Bây giờ mày quyết định không đưa chứ gì ? Được vậy để tao gọi ông Tài tới cho mày tiếp .

- Không đừng , đừng mà , thôi được rồi , tôi đưa là được đúng không ?

Linh hết cách bèn phải nghe theo lời Thắng . Cô ngồi bệt dưới đất khóc ngất rồi nói tiếp .

- Tôi không có nhiều tài sản như anh nghĩ đâu . Bây giờ có lấy hết tài khoản của tôi ra để cho anh thì cũng không được 70 triệu . Đó là số tiền còn lại cuối cùng của tôi rồi . Tôi thật sự không có tiền nữa đâu xin anh tha cho tôi đi .

- Được , 70 triệu thì 70 triệu , cái thẻ đó không cần ngày mai mới đi rút được đúng không . Ngay bây giờ luôn , mau đi rút về đây cho tao đi . Mà nhớ là đừng có giở trò gì nhé . Nếu không thì ..

- Tôi biết rồi anh đừng nói gì nữa được không ?

- Biết sợ thì mau ngoan ngoãn đi làm đi .

Linh dù có không cam lòng nhưng vẫn phải làm theo yêu cầu của Khánh vì không muốn những thước phim năm xưa bị Thắng phanh phui ra tất cả .

Đặng đang một mình trong phòng khách mà khí phách đội trời , phong thái cũng đỉnh đặc chuẩn mẫu lạnh lùng ít nói của soái ca . Đằng sau anh là hai người thân thiết đang cúi đầu như phụng mệnh .

- Dạ thiếu gia , tôi vừa nghe ngóng được chồng cô Linh là tên Thắng đã quay về rồi . Hắn ta đã từ sông bạc bên sát biên giới quay về. Nghe đâu đã thua cả tiền tỷ rồi .

- Dạ đúng vậy thiếu gia , tôi cũng nghe nói về quá khứ của tên Thắng . Tất cả tôi đều cho ghi hết vào tập hồ sơ trên bàn của thiếu gia .

Đặng ngồi vào bàn làm việc của mình rồi lật từng tờ ra xem . Quả thật đây là những thứ anh đang cần . Xem xong một lúc anh lại lạnh nhạt mở lời .

- Vậy người của chúng ta đã cho hắn mượn bao nhiêu tiền rồi?

- Dạ hắn là kê thấy tiền là sáng mắt . Cho nên lúc đang chơi đã tay thì hết tiền là hắn liền mắc mưu của chúng ta ngay . Tính đến hôm nay thì hắn đã vay của chúng ta gần 3 tỷ đồng rồi .

- Hơ, vậy thì tốt . Cứ theo sát hắn ta , có tin tức gì mới thì báo ngay lại cho tôi .

- Dạ , thiếu gia .